HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ועכשיו ירדו גשמים. בתמיה: **כוי שמו: נקדימה.** זכות לשון מקדיש[1] שהיתה תמה קודמת בתקיע ושוכחת פירטוט"ר בלע"ז: הכי גרסי' **נקדימון בן גוריון הוה תמהין: אמיך אחל אחל.** כתיב בתלמות יהושע (יהושע ג) אחל גדלך ובתלמות משה כתיב (דברים ג) אחל את פתחך מה יהושע[2] נקדמה לו תמה בתלמותן כדכתיב בהדיא[3] אף משה כן. שכן דרך הכתובין למד סתום מן המפורש ברמז בדיבור דומה לחבירו וגזירה שוה אחת מן י"ג מדות שניתנו לו למשה מסיני ובתחילת סיפרא מפורש: **שמיהן נקלנה.** מקרע קלי הלי לכתיב על עיר אחת למטיר[4] ועל עיר אחת לא למטיר[5] שניסס לקלנה מותה שימטיר עליה רוב גשמים שמקלקלין את התבואה ואת שלא ימטיר אין גשמים ואין תבואה גדילה. אשר לא למטיר עליה[6] מוסב הדבר על העב שהעב בלשון נקיבה דכתיב (מלכים ג יח) הנה עב קטנה ככף איש עולה מים: **ולא אלמנה גמורה.** להא לא כתיב אלמנה אלא כאלמנה כאשה העומדת באלמנות חיות על בעלה שהלך ועתיד לחזור: **דלא מוקמי מינן דיישי נהרי.** מוכסין: **גזיריפטי.** קרדיטין. מרוב בזיון: **ונעתרות נשיקות שונא.** נעתרות לשון הפך כדאמרינן במסכת סוכה (דף יב.) ויעתר לו[7] מה עתר זה מהפך את התבואה פורק"ת בלע"ז. לי נמי נעתרות לשון רבוי וייתור מינקדי"ס בלע"ז כמו העתרתם עלי דבריכם (יחזקאל לה): **צירכן נאזרו.** כאזרוס עלי מים (במדבר כד): **אזרו זה אינו עומד במקום מים הוי.** ולע"ג דכתיב בקרא כאזרוס עלי מים ההוא לאו בלעס קאמר ליה דבלעס אמר וכן כולהו והמלאך השיבו עלי מים וכן כולהו דבלעס אמר כאלים דזימנין מתייבשין וקאמר ליה המלאך נטיו לתין יבישין לעולם והייו דכתיב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה[8] על ידי מלאך שהושיבו על ידי מלאך: **ואפילו כל הרוחות.** שתין קשות: **רוח דרומית.** היא קשה דכלתרינן (ב"ב ז' כה.) אילמלא בן נן שמעמידה תין כל בריה יכולה לעמוד מפניה שנאמר[9] המצינתן יאחז בן יפרק כנפיו לתימן: **ומטייל.** לשמות: נזדמן

בקנה אמר להם לישראל והכה ה' את ישראל כאשר ינוד [1] הקנה מה קנה זה עומד במקום מים וגזעו מחליף ושרשיו מרובין ואפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו [2] אין מזיזות אותו ממקומו אלא הולך ובא עמהן דממו הרוחות עמד הקנה במקומו אבל בלעם הרשע בירכן בארז שנאמר [10] כארזים [3] (עלי מים) מה ארז זה אינו עומד במקום מים ואין גזעו מחליף ואין שרשיו מרובין אפילו כל הרוחות שבעולם נושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו כיון שנשבה בו רוח דרומית עוקרתו והופכתו על פניו ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול הימנו קולמוס לכתוב בו ספר תורה נביאים וכתובים תנו רבנן לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז [4] מעשה שבא רבי אלעזר [5] (בן ר') שמעון ממגדל גדור מבית רבו והיה רכוב על החמור ומטייל על שפת נהר ושמח שמחה גדולה והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה

נזדמן

נקדרה. כמו מקדר בהריס (עירובין נח.) כלומר שמנקד הרקיע: **גזיריפטי.** פירוש קרדיוטין ושוטרי העם במקל: **ונעתרות נשיקות שונא.** פירוש[6] כלומר נאמנים פצעי אוהב וחילופיהן בשונא ונעתרות לשון[7] הפוך בעתר פורק"ת בלע"ז שמהפכין בה את התבואה והכי פתניה דקרא פצעי אוהב נאמנים שהוא עושה לטובה ופיקוח שונא הם להיפך שעושה הכל לרעה וי"מ פתניה דקרא הכי נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא כלומר ונעתרות לשון ריבוי כלומר נשיקות שונא דומים הם למשא כלומר הם מרובות ולמשא לעולם וי"מ הכי כשאוהבים עושים מריבה ושונאים זה את זה הפוגה נאמנה והכי פירוש נאמנים פצעי אוהב הפצעים זהו הפוגה שניו אוהבים הם נאמנות ונעתרות נשיקות שונא פי' כשאוהבים עושים שלום זה לזה השלום והפיוסה שניהם ממנה וקיימת והייו נעתרות נשיקות שונא כלומר נשיקות שונא ונעתרות:

מה ארז זה. פירוש לקמ"ג לכתיב ביה בקרא עלי מים ההוא לאו בלעס קאמר ליה בלא מלאך וכן כולהו בלעס אמר כאלים ומלאך אמר נטיו לתין מתייבשים וכן עלי נהר:

נזדמן

1. וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמַד עַד יָקֹם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא הִיא כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים:
יהושע י יג
2. הֵיוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ:
דברים ב כה
3. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ:
יהושע ג ז
4. אַז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַייָ בְּיוֹם תֵּת יְיָ אֶת הָאֱמֹרִי לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמַר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן: יהושע י יב
5. פַּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מְנַחֵם לָהּ צִוָּה יְיָ לְיַעֲקֹב סְבִיבָיו צָרָיו הָיְתָה יְרוּשָׁלַם לְנִדָּה בֵּינֵיהֶם:
איכה א יז
6. אֵיכָה יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר רַבָּתִי עָם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבָּתִי בַגּוֹיִם שָׂרָתִי בַּמְּדִינוֹת הָיְתָה לָמַס: איכה א א
7. וְגַם אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם נְבָזִים וּשְׁפָלִים לְכָל הָעָם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים פָּנִים בַּתּוֹרָה: מלאכי ב ט
8. וְהִכָּה יְיָ אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם וְנָתַשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לַאֲבוֹתֵיהֶם וְזֵרָם מֵעֵבֶר לַנָּהָר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת אֲשֵׁרֵיהֶם מַכְעִיסִים אֶת יְיָ:
מלכים א יד טו
9. נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב וְנַעְתִּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא:
משלי כז ו
10. כְּנַחֲלִים נְטָיוּ כְּגַנֹּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע יְיָ כַּאֲרָזִים עֲלֵי מָיִם:
במדבר כד ו

תורה אור השלם

לעזי רש"י

פירטוצי"ר. לנקב.
פורק"א. קלשון.
אינקרי"ש. מכבידים.

מוסף רש"י

ושתיהן לקללה. מותן שירדו ומותן שלא ירדו, מפני שרוב גשמים קלקלו את תבואתם (לעיל ו:). **ונעתרות.** נהפכות כמו עתר שמהפך התבואה, כלומר נאמנים פצעי אוהב ונהפכות מנאמנות נשיקות שונא (סנהדרין קה:).

הגהות הב"ח

(א) גמ' ועכשיו ירדו גשמים מיד נכנס לבית המרחץ כשמחה ובעוד שהאדון נכנס בשמחתו לבית וכו' מעייטיו מים והוסיפו בעוד שלא האדון כו' מזל וכנכנס נקדימון בן גוריון לבית המקדש כו' שהכים בעולמך וכשם שעשית נס כן עשה מיד נשבה הרוח ונתפזרו העכים: (ב) שם ולמה נקרא שמו [שלו נקדימון שעמדה] כ"ל שנקדמה] לו תמה: (ג) שם נתום ונוכנום כו (אין מזיזות אותו ממקומו) תפ"מ וכ"ב ס"ת אינו הולך ובא עמהן: (ד) רש"י ד"ה תמיה כו' מה יהושע נקדרת לו תמה: (ה) תוס' ד"ה ונעתרות כו' פירוש נאמנים כו' כ"ל ותיפוק לומר נמחק:

רבינו חננאל

תנא לא נקדימון שמו אלא בוני שמו. ומפני שנקדמה לו חמה נקרא נקדימון. והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר. אמרו שתיהן לקללה, זו שנשמיה מרובין יותר מדאי מטשטשין הארץ ואינה עושה פירות, ומי שנשמיה נעצרים אינה מצמחת. **היתה ירושלם לנדה** לברכה, שיש לה היתר לבעל כנדה. היתה כאלמנה. שגער בה בעלה לא אלמנה ממש. נבזים ושפלים. לברכה, שאין מהן שרים למלחמה ולתשמישים לעבודת המלך. קנה במים, שרשיו מרובין וגזעו מחליף הולך ובא עם הרוחות כו'. **תנו רבנן,** מעשה ברבי שמעון בן אלעזר

רבינו גרשום

נקדה להם חמה. ונקבה בעבים. מה ההוא אחל דיהושע נקדה לו חמה, אף אחל דמשה נקדה לו חמה. **וכן עיר שלא ירדו עליה גשמים.** ועל האחרת ירדה, ואותה העיר שלא ירדה עליו מתענה. **שתיהן לקללה.** אותה שלא ירדה עליה ואותה שירדה עליה, ושתיהן מתענות. **דלא מוקמי מינן גזי ריפטי.** ולא מיגרו (פי) [בן]. **כארזים עלי מים.** הוא אמר כארזים ו) ורוח הקודש משיבה עלי מים, שגזעו מחליף.

ו) ע"ז מה., ז) לעיל ו:, ח) ע"ז כה., ט) לעיל ו:, י) סנהדרין קד. ע"ש, ד) [גי' ערוך ערך גז ו' גמי דפקוחין], כ) סנהדרין קה:, ו) [ל"ל הקנה במים], ו) [בילקוט ליתא וכן משמע מדברי תוספות ד"ה מה מלן וכו' וכ"מ מרש"י], מ) [תוס' דר"ע פמ"ו מס' ד"פ פ"ד וכנתיסא פ' ר"ש בן אלעזר], נ) [ל"ל נכרכי], ס) [עירובין נח.], ע) [יהושע ו], פ) [פסקות והמטרתי על עיר אחת], צ) [עמוס ד], ק) [שם], ר) [בראשית כה], ש) [דברים כג], ת) [מיכ לט], ו) [קוהב יד. יבמות סד.],

(ו) נקדמה לו תמה במלחמתו כדכתיב בהדיא[3] אף משה כן. שכן דרך הכתובין למד סתום מן המפורש ברמז בדיבור דומה לחבירו וגזירה שוה אחת מן י"ג מדות שניתנו לו למשה מסיני ובתחילת סיפרא מפורש: **שמיהן נקלנה.** מקרע קלי הלי לכתיב על עיר אחת למטיר[4] ועל עיר אחת לא למטיר[5] שניסס לקלנה מותה שימטיר עליה רוב גשמים שמקלקלין את התבואה ואת שלא ימטיר אין גשמים ואין תבואה גדילה. אשר לא למטיר עליה[6] מוסב הדבר על העב שהעב בלשון נקיבה דכתיב (מלכים ג יח) הנה עב קטנה ככף איש עולה מים: **ולא אלמנה גמורה.** להא לא כתיב אלמנה אלא כאלמנה כאשה העומדת באלמנות חיות על בעלה שהלך ועתיד לחזור: **דלא מוקמי מינן דיישי נהרי.** מוכסין: **גזיריפטי.** קרדיוטין. מרוב בזיון: **ונעתרות נשיקות שונא.** נעתרות לשון הפך כדאמרינן במסכת סוכה [דף יב.] ויעתר לו[7] מה עתר זה מהפך את התבואה פורק"ת בלע"ז. לי נמי נעתרות לשון רבוי וייתור מינקדי"ס בלע"ז כמו העתרתם עלי דבריכם (יחזקאל לה): **צירכן נאזרו.** כאזרוס עלי מים (במדבר כד): **אזרו זה אינו עומד במקום מים הוי.** ולע"ג דכתיב בקרא כאזרוס עלי מים ההוא לאו בלעס קאמר ליה דבלעס אמר וכן כולהו והמלאך השיבו עלי מים וכן כולהו דבלעס אמר כאלים דזימנין מתייבשין וקאמר ליה המלאך נטיו לתין יבישין לעולם והייו דכתיב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה[8] על ידי מלאך שהושיבו על ידי מלאך: **ואפילו כל הרוחות.** שתין קשות: **רוח דרומית.** היא קשה דכלתרינן (ב"ב ז' כה.) אילמלא בן נן שמעמידה תין כל בריה יכולה לעמוד מפניה שנאמר[9] המצינתן יאחז בן יפרק כנפיו לתימן: **ומטייל.** לשמות: נזדמן

ז) ע' תוס' ד"ה מה מלן.